

твоего млѣко. Ти си Божия майка, млѣкото ти е свето — то ще го спаси.

Божията майка откъснала Исуса, който сучелъ въ това време, взела полумъртвото дете и го притиснала до себе си. Детето веднага жадно засукало. И изведнажъ лицето му порумѣло, очичкитѣ му заблестѣли и то замърдало весело крачета и ржички.

Като се насукало детето, Божията майка го подала на жената. Тя го поела съ трепетъ, навела се, цѣлунала дрехата на милостивата света Богородица и съ изпълнено отъ радостъ и благодарностъ сърдце напустнала пещерята.

Изминали се тридесетъ и три години.

Малкиятъ Исусъ станалъ вече зрѣлъ мжжъ и отъ три години непрестанно ходѣлъ по градове и села да учи хората на любовъ, братство и прощение. Мнозина тръгнали следъ Него, а проповѣдитѣ му идвали да слушатъ хиляди хора. Нарекли Го Христосъ — Спасителъ на човѣчеството.

Но между многото добри хора имало и лоши. Тѣ го наклеветили, и Исусъ билъ осъденъ да бѣде разпнатъ на кръстъ.

И на скалистата и мрачна Голгота се издигнали три кръста. На срѣдния билъ разпнатъ Исусъ, а отъ дветѣ му страни — по единъ разбойникъ. Ръцетѣ и краката на Исуса били заковани съ голѣми гвоздеи. Отъ силното слънце устнитѣ му се напукали. Болкитѣ му били ужасни, но Той не издавалъ нито звукъ. Тѣжнитѣ му и благи очи били отпървени къмъ небето — Исусъ се молѣлъ.

Около кръста имало много хора и войници. И всички тѣ, които само преди нѣколко деня Го наричали Спасителъ и си постили дрехитѣ, за да мине Той по тѣхъ, сега се подигравали съ Него. Сякашъ въ сърдцата имъ нѣмало ни капка милость. Тѣ му